

Na osnovu člana 315 tačka 3 Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Predsedništvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije izdaje

Ukaz o proglašenju Zakona o ratifikaciji Evropske konvencije o obaveštenjima o stranom pravu

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Evropske konvencije o obaveštenjima o stranom pravu, koji je usvojila Skupština SFRJ, na sednici Saveznog veća od 25 aprila 1991 godine.

P br 1358
25 aprila 1991 godine
Beograd

Predsednik
Predsedništva SFRJ,
dr **Borisav Jović**, s.r.

Predsednik
Skupštine SFRJ,
dr **Slobodan Gligorijević**, s.r.

Zakon o ratifikaciji Evropske konvencije o obaveštenjima o stranom pravu

Zakon je objavljen u "Službenom listu SFRJ - Međunarodni ugovori", br. 7/91 od 12.7.1991. godine.

Član 1

Ratifikuje se Evropska konvencija o obaveštenjima o stranom pravu, sačinjena 7. juna 1968. godine u Londonu, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2

Centralni organ za prijem zahteva za obaveštenje ("agencija za prijem"), u smislu člana 2 stav 1 Konvencije, odnosno centralni otpremni organ ("agencija za prenos"), u smislu člana 2 stav 2 Konvencije, jeste savezni organ uprave nadležan za poslove pravosuđa.

Član 3

Tekst Konvencije u prevodu na srpskohrvatski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O OBAVEŠTENJIMA O STRANOM PRAVU

Član 1

Obim Konvencije

1. Strane ugovornice obavezuju se da jedna drugoj obezbeđuju, u skladu sa odredbama ove konvencije, obaveštenja o svom materijalnom i procesnom pravu u građansko-pravnoj i privredno-pravnoj oblasti, kao i o organizaciji pravosuđa.

2. Međutim, dve ili više strana ugovornica mogu da odluče da između sebe prošire obim ove konvencije i na druga polja osim onih koja su pomenuta u prethodnom stavu. Tekst takvih sporazuma biće prosleđen generalnom sekretaru Saveta Evrope.

Član 2

Nacionalni organi za vezu

1. Radi ostvarivanja odredaba ove konvencije, svaka strana ugovornica osnovaće ili imenovati jedno telo (u daljem tekstu: "agencija za prijem"):

(a) da prima zahteve za obaveštenja koja se pominju u članu 1 stav 1 ove konvencije od neke druge strane ugovornice;

(b) da postupa po tim zahtevima u skladu sa članom 6.

Agencija za prijem mora da bude ministarski resor ili neki drugi državni organ.

2. Svaka strana ugovornica može da osnuje ili imenuje jedno telo ili više tela (u daljem tekstu: "agencija za prenos") za prijem zahteva za obaveštenja o stranom pravu od svojih pravosudnih organa i da ih prenosi nadležnoj stranoj agenciji za prijem. Agencija za prijem može da bude imenovana za agenciju za prenos.

3. Svaka strana ugovornica preneće generalnom sekretaru Saveta Evrope ime i adresu svoje agencije za prijem i, prema potrebi, svoje agencije ili agencije za prenos.

Član 3

Organi koji imaju pravo da upute zahtev za obaveštenje

1. Zahtev za obaveštenje uvek će poticati od nekog pravosudnog organa, čak i kad ga nije sačinio taj organ. Zahtev se može postaviti samo u slučajevima kad je postupak zaista pokrenut.

2. Svaka strana ugovornica može, ako nije osnovala ili imenovala agenciju za prenos, da naznači, izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope, koji će od svojih organa smatrati pravosudnim organom, u smislu prethodnog stava.

3. Tri strane ili više strana ugovornica mogu da odluče da u odnosu na sebe prošire ovu konvenciju, pored pravosudnih, i na zahteve drugih organa. Tekst takvih sporazuma proslediće se generalnom sekretaru Saveta Evrope.

Član 4

Sadržina zahteva za obaveštenje

1. U zahtev za obaveštenje navešće se pravosudni organ od koga zahtev potiče, kao i priroda slučaja. U njemu će se, što je preciznije moguće, navesti pitanja u pogledu kojih se žele obaveštenja u vezi sa pravom zemlje kojoj se zahtev upućuje, a ako u toj zemlji postoji više od jednog pravnog sistema, onda i sistem prava za koji se obaveštenje traži.

2. U zahtevu će se, takođe, navesti činjenice potrebne kako za njegovo pravilno razumevanje tako i za formulisanje tačnog i preciznog odgovora. Po potrebi, mogu se priložiti kopije dokumenata da bi se razjasnio cilj zahteva.

3. Zahtev može obuhvatiti i pitanja iz drugih oblasti pored onih koja su pomenuta u članu 1 stav 1, ako se ona odnose na glavna pitanja precizirana u zahtevu.

4. Ako zahtev nije sačinio neki pravosudni organ, biće praćen odlukom tog organa kojom se zahtev odobrava.

Član 5

Prenošenje zahteva za obaveštenje

Zahtev za obaveštenje preneće direktno agenciji za prijem zamoljene države agencija za prenos ili, u njenom odsustvu, pravosudni organ iz koga je zahtev potekao.

Član 6

Organi ovlašćeni za odgovore

1. Agencija za prijem zamoljene države može sama da sačini odgovor ili da zahtev prenese nekom drugom zvaničnom državnom organu koji će da sačini odgovor.

2. Agencija za prijem može, u odgovarajućim slučajevima ili zbog potreba administrativne organizacije, da zahtev prenese privatnom telu ili ovlašćenom advokatu koji će da sačini odgovor.

3. Kad je verovatno da će primena stava 2 podrazumevati troškove, agencija za prijem će, pre nego što izvrši prenos pomenut u tom stavu, naznačiti organu od koga zahtev potiče privatno telo ili advokata kome će zahtev biti prenesen, obavestiti pomenuti organ što je moguće preciznije o verovatnim troškovima i tražiti njegovu saglasnost.

Član 7

Sadržina odgovora

Cilj odgovora biće davanje obaveštenja, na objektivan i nepristrasan način, o pravu zamoljene države pravosudnom organu od koga zahtev potiče. Odgovor će sadržati, prema potrebi, relevantne zakonske tekstove i relevantne sudske odluke. Biće praćen, onoliko koliko se smatra potrebnim za pravilno obaveštavanje organa koji to traži, dopunskim dokumentima kao što su izvodi iz stručnih radova i pripremnih materijala. Takođe, može biti praćen komentarima i obrazloženjima.

Član 8

Efekti odgovora

Obaveštenja data u odgovoru neće obavezivati pravosudni organ iz kog je zahtev potekao.

Član 9

Prenošenje odgovora

Agencija za prijem uputiće odgovor agenciji za prenos ako je zahtev bio prosleđen preko te agencije ili pravosudnom organu ako je on direktno poslao zahtev.

Član 10

Dužnost da se odgovori

1. Agencija za prijem kojoj je poslat zahtev za obaveštenje, shodno odredbi člana 11, preduzeće mere na osnovu zahteva u skladu sa članom 6.

2. Ako odgovor ne sačinjava agencija za prijem, ona će biti obavezna da osigura upućivanje odgovora shodno uslovima iz člana 12.

Član 11

Izuzeci od obaveze da se odgovori

Zamoljena država može da odbije da postupi po zahtevu za obaveštenje ako slučaj u vezi sa kojim se zahtev šalje utiče na njene interese ili ako smatra da bi odgovor mogao da ugrozi njen suverenitet ili bezbednost.

Član 12

Rok za odgovor

Odgovor na zahtev za obaveštenje biće upućen što je moguće brže. Međutim, ako priprema odgovora zahteva dugo vreme, agencija za prijem će o tome obavestiti strani organ koji šalje zahtev i, ako je moguće, istovremeno naznačiti verovatnim datum do kog će odgovor biti prosleđen.

Član 13

Dodatna obaveštenja

1. Agencija za prijem, kao i organ ili lice kome je naloženo da odgovori, u skladu sa članom 6, mogu da traže od organa od koga zahtev potiče da obezbedi eventualna dopunska obaveštenja koja smatraju potrebnim za sačinjavanje dogovora.

2. Zahtev za dopunska obaveštenja proslediće agencija za prijem na isti način kao što je predviđeno članom 9 za prosleđivanje odgovora.

Član 14

Jezici

1. Zahtev za obaveštenje i aneksi biće sastavljeni na jeziku ili na jednom od zvaničnih jezika zamoljene države ili će biti praćeni prevodom na taj jezik. Odgovor će biti sastavljen na jeziku zamoljene države.

2. Međutim, dve strane ili više strana ugovornica mogu da odluče da u odnosu na sebe odstupe od odredbe prethodnog stava.

Član 15

Troškovi

1. Odgovor neće podrazumevati plaćanje bilo kakvih naknada ili troškova, osim onih koji su pomenuti u članu 6 stav 3, koje će snositi država od koje zahtev potiče.

2. Međutim, dve strane ili više strana ugovornica mogu da odluče da u odnosu na sebe odstupe od odredbe prethodnog stava.

Član 16

Federativne države

U federativnim državama funkcije agencije za prijem, osim onih koje ostvaruju prema članu 2 stav 1 tačka (a), mogu iz ustavnih razloga da se prenesu na druga državna tela.

Član 17

Stupanje Konvencije na snagu

1. Ova konvencija biće otvorena za potpisivanje država članica Saveta Evrope. Ona podleže ratifikaciji ili prihvatanju. Instrumenti ratifikacije ili prihvatanja biće deponovani kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Ova konvencija će stupiti na snagu tri meseca posle datuma deponovanja trećeg instrumenta ratifikacije ili prihvatanja.

3. U odnosu na državu potpisnicu koja je naknadno ratifikuje ili potpiše, Konvencija će stupiti na snagu tri meseca posle datuma deponovanja njenog instrumenta ratifikacije ili prihvatanja.

Član 18

Pristupanje države koja nije članica Saveta Evrope

1. Posle stupanja ove konvencije na snagu, Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove bilo koju državu koja nije članica da pristupi Konvenciji.

2. Takvo pristupanje izvršiće se deponovanjem kod generalnog sekretara Saveta Evrope instrumenta pristupanja, koji će stupiti na snagu tri meseca posle datuma njegovog deponovanja.

Član 19

Teritorijalni obuhvat Konvencije

1. Svaka strana ugovornica može, u vreme potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, da precizira teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ova konvencija.

2. Svaka strana ugovornica može, prilikom deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja ili bilo kada posle toga, izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope da proširi ovu konvenciju na bilo koju drugu teritoriju ili teritorije precizirane u izjavi, a za čije je međunarodne odnose ona nadležna ili u čije ime je ovlašćena da preuzima obaveze.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodnim stavom može, u odnosu na svaku teritoriju pomenutu u takvoj izjavi, da bude povučena u skladu sa postupkom izloženim u članu 20 ove konvencije.

Član 20

Trajanje Konvencije i otkazivanje

1. Ova konvencija će ostati na snazi neodređeno vreme.

2. Svaka strana ugovornica može, u odnosu na sebe, da otkáže ovu konvenciju obaveštenjem upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope.

3. Takvo otkazivanje stupiće na snagu šest meseci pošto generalni sekretar primi takvo obaveštenje.

Član 21

Funkcije generalnog sekretara Saveta Evrope

Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta i svaku državu koja je pristupila ovoj konvenciji o:

- a) svakom potpisivanju;
- b) svakom deponovanju instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja;
- c) datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa njenim članom 17;
- d) svakoj izjavi primljenoj u skladu sa odredbama člana 1 stav 2, člana 2 stav 3, člana 3 stav 2 i člana 19 st. 2 i 3;
- e) svakom obaveštenju primljenom u skladu sa odredbama člana 20 i datumu kada otkazivanje stupa na snagu.

Potvrđujući navedeno, potpisnici koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali su ovu konvenciju.

Sačinjeno u Londonu 7. juna 1968. na francuskom i engleskom jeziku pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u jednom primerku koji će ostati deponovan u arhivama Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope uputiće otvorene kopije svakoj državi potpisnici i pristupnici.

Član 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ - Međunarodni ugovori".